

[Maisted]

til, at jeg ikke havde forståelse for fordelingspolitik.

(Kort bemærkning).

Arentoft (KF):

Jeg synes, det var meget interessant at høre hr. Camre fremlægge en langsigtet 6 punkts plan, men jeg synes nok, det mest langsigtede i det, der blev sagt, var slutbemærkningen om, at socialdemokratiet var klar til at overtage regeringsmagten. Det er langsigtet!

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Når hr. Fogh Rasmussen fortæller, at det alene er renterne af den gamle gæld, der giver underskuddet, må jeg anbefale hr. Fogh Rasmussen at se i finansministerens »lille røde«, som er udsendt her i forgårs om indgrebet. Der kan hr. Fogh Rasmussen se, at handelsbalancen alene i år giver et underskud på 8½ mia kr. eksklusive skibe m.v. Det er vist ikke noget med gammel gæld, der spiller ind dér. I øvrigt nytter det ikke noget, at hr. Fogh Rasmussen tager mine bemærkninger som udtryk for, at jeg skulle have anerkendt, at socialdemokratiets politik vil føre til et øget underskud på 1,2 mia kr. i 1986. Socialdemokratiet har klart sagt, at vi ønsker at føre en fundamentalt anden politik på en række områder, og jeg har her ridset væsentlige dele af den op.

Men når man så spørger: ja men vil I nu være imod energifgifter, som I plejer at være for ud fra de betragtninger, som hr. Niels Helveg Petersen i øvrigt gjorde udmærket rede for, nemlig at det er fornuftigt at opretholde stabile priser, så må jeg selvfølgelig sige, at det afhænger af, i hvilken sammenhæng man ser tingene. Hele denne pakke er skruet sammen af foranstaltninger, der er vendt imod de mennesker, som ikke har ødelagt betalingsbalancen. Sådan kan man altså ikke lege med borgerne i Danmark, at man siger: nu har vi fredet den rige og velbjergede tredjedel af befolkningen, mens vi har klippet de to tredjedele meget tæt. Desværre har de rige misbrugt dette og altså købt betalingsbalancen i stykker, så nu skal de to tredjedele straffes en ekstra gang.

Det er det, der ligger i det, og i den sammenhæng er politikken skæv. Det vil vi naturligvis under ingen omstændigheder medvirke til, og det undrer mig, at det radikale venstre finder begrundelse nok i deres små figenblade til at deltage i denne plyndring af de mennesker, som ikke bærer ansvaret for det, der er sket i de sidste to år på betalingsbalancen.

Gammelgaard (KF):

Justeringen af den økonomiske udvikling vil fastholde og udbygge resultaterne af den hidtidige politik. Ledigheden vil fortsat falde, prisstigningerne vil blive endnu mindre, renten vil falde yderligere, reallønnen vil blive sikret, og underskuddet på statsfinanserne og på betalingsbalancen bringes ud af verden.

Økonomien er blevet overophedet på enkelte områder, hvorfor det er nødvendigt at lette presset; ellers er der risiko for, at det vil brede sig til andre dele af samfundsøkonomien med lønglidning og prisforhøjelser til følge; det vil ødelægge indkomstpoltikken og dermed den økonomiske fremgang.

Det er ikke gammeldags indgreb, der standser fremgangen; det er en moderne justering, der fortsætter den.

Vi er i en situation, hvor eksporten ganske vist er begyndt at stige, men ikke stiger kraftigt nok, og hvor importen ikke forøges så voldsomt som tidligere, men stadig stiger for meget.

Det er udgangspunktet for de enkelte forslag, og der er tale om et afbalanceret indhold. Årsagerne til den for høje import er jo de stigende erhvervsinvesteringer, kommunernes for høje udgifter og det private forbrug. Energiafgifterne vil lægge en dæmper på det private forbrugs stigningstendens. Det, der i realiteten er tale om, er en opsugning af den forøgede købekraft, som forbrugerne har oplevet, siden energipriserne begyndte at falde i marts.

Landets økonomiske situation tillader ikke, at vi nu begynder at forøge forbruget, og det gælder også kommunerne. De kommunale budgetter viser jo en betydelig vækst, og inddragelsen af kommunernes overskridelser i forhold til henstillingen skal ses i sammenhæng med, at staten fastholder det uændrede udgiftsniveau. Der er altså tale om en konsekvent holdning.